

**Η αναπαλαίωση και η χρήση παλαιών κτισμάτων
και εγκαταλελειμμένων οικισμών συνεισφέρει
στην τουριστική ανάπτυξη**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	5-6
ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	7
1. ΙΟΝΙΑ ΝΗΣΙΑ.....	7-15
1.1 –Κεφαλονιά.....	7-11
1.2 –Ιθάκη.....	12-13
1.3 –Κέρκυρα.....	13-15
2. ΕΥΒΟΙΑ	15-17
3. ΘΕΣΣΑΛΙΑ.....	17-21
3.1 –Πήλιο.....	17-20
3.2. –Βόλος.....	20-21
3.3 –Τρίκαλα.....	20
4. ΑΤΤΙΚΗ.....	22-25
4.1 –Ύδρα.....	24
4.2 –Σπέτσες.....	25
5. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.....	26-29
5.1 -Θεσσαλονίκη.....	26-27
5.2 –Ξάνθη.....	27-28
5.3 –Πιερία.....	28
5.4 –Κοζάνη.....	29

6. ΠΕΛΛΟΠΟΝΗΣΟΣ	30-34
6.1 –Ναύπλιο.....	30
6.2 –Μονεμβασιά.....	31
6.3 –Αρκαδία.....	32-34
7. ΚΡΗΤΗ.....	34-40
7.1 -ΧΑΝΙΑ.....	34
7.2 -ΡΕΘΥΜΝΟ.....	35-36
7.3 -ΗΡΑΚΛΕΙΟ.....	37-38
8. ΚΥΚΛΑΔΕΣ.....	41-44
8.1 -ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ.....	41-43
8.2 -ΣΕΡΙΦΟΣ.....	43
8.3 -ΚΥΘΝΟΣ.....	44
9. ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ.....	45-49
10. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	49

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Για να ξεφύγουμε από την άχρωμη και ισοπεδωτική μονοτονία των πόλεων, για να απελευθερωθούμε από τους καταναγκασμούς της επαναλαμβανόμενης εργασίας και της τυποποιημένης ψυχαγωγίας, για να ξανανιώσουμε την αίσθηση της ελευθερίας και της αλήθειας, ας βγούμε στους δρόμους της αναζήτησης, της ανακάλυψης, ας επισκεφτούμε ξανά τον τόπο μας.

Η άγνωστη Ελλάδα, η Ελλάδα που επιμένει και αντιστέκεται περιμένει να μας υποδεχτεί. Από τις Πρέσπες έως την Κρήτη και το Καστελλόριζο, και από την Πύλο έως το Διδυμότειχο, το ελληνικό τοπίο σημαδεύτηκε επί αιώνες από τις ανθρώπινες δραστηριότητες. Στον αγώνα τους για την επιβίωση οι κάτοικοι τούτης της χώρας είχαν συχνά σύμμαχο και άλλοτε αντίπαλο, τη φύση.

Αποτυπώματα αυτής της αργόσυρτης διαλεκτικής σχέσης είναι σκορπισμένα σε όλο τον ελληνικό χώρο. Μέσα στα δάση και πάνω στις ακρογιαλιές, στις βουνοπλαγιές ή δίπλα στα ποτάμια, τα χωριά και πολιτείες, οι αρχαίοι ναοί μαζί με τις εκκλησίες και τα μοναστήρια, συνθέτουν ένα μοναδικό σε πλούτο και ποικιλία σύνολο.

Ελληνική φύση και μνημεία αποτελούν μια αρμονική και αδιάσπαστη ενότητα. Αυτήν την κληρονομιά μας αξίζει να την γνωρίσουμε από κοντά σε όλη της την έκταση. Γιατί υπάρχει ανάγκη μέσα στον σύγχρονο πολύπλοκο και συγκεχυμένο κόσμο να ξανα-ανακαλύψουμε την Ελλάδα να ξαναβρούμε τον αληθινό μας εαυτό πέρα από τους μυθοποιημένους συμβολισμούς και τις τυποποιημένες εικόνες, τις σκηνογραφικές γραφικότητες και τη «εικονική» ελληνικότητα.

Αναπόσπαστο κομμάτι της πολιτιστικής κληρονομιάς μας είναι οι παραδοσιακοί οικισμοί και τα αρχιτεκτονικά μνημεία. Οι παραδοσιακοί οικισμοί είναι ένα χαρακτηριστικό φαινόμενο του ελληνικού χώρου με σπάνια αισθητική και πολεοδομική αξία, μοναδικό ιστορικό και πολιτιστικό πλούτο, και με έντονα διαφοροποιημένη ποικιλομορφία.

Πρόκειται για οικιστικές συσ-σωματώσεις ένα σύνολο από κτίρια κατοικίας, σε μικρή απόσταση μεταξύ τους, που συνδέονται με κοινόχρηστους δρόμους που συχνά εξακτινώνονται από μία ή περισσότερες διαμορφωμένες πλατείες ή ελεύθερους χώρους μπροστά από εκκλησίες.

Συγκροτήθηκαν μέσα σε ιστορικά διαμορφωμένες συνθήκες και εξελίχθηκαν στη διάρκεια των περασμένων αιώνων, άλλοτε ως καταφύγια για να προστατευτούν οι πληθυσμοί από την επιβουλή και την αυθαιρεσία της οθωμανικής κατάκτησης ή

την απειλή πειρατείας, και άλλοτε ως εστίες τοπικής γεωργικής, κτηνοτροφικής ή βιοτεχνικής παραγωγής και εμπορικών συναλλαγών.

Στις μέρες μας έχουν επιβιώσει αρκετά αξιόλογα δείγματα όχι πάντα χωρίς αλλοιώσεις, αλλά υπάρχει και ένας σημαντικός αριθμός παραδοσιακών οικισμών που έχουν διατηρηθεί σε αρκετά ικανοποιητικοί κατάσταση.

Αυτά τα κατάλοιπα άλλων παραδοσιακών τρόπων κοινωνικής και οικιστικής οργάνωσης που σώζονται ως σήμερα, οι παραδοσιακοί οικισμοί βρίσκονται συχνά σε περιοχές και στα νησιά ή συνηθέστερα σε ορεινές ζώνες έξω από τους μεγάλους συγκοινωνιακούς άξονες.

Η περιήγηση στον ελληνικό χώρο απαιτεί σεβασμό στο περιβάλλον και στην παράδοση και αυτό προϋποθέτει επαρκή γνώση που αποκτάται μόνο με κατάλληλη παιδεία και σωστή ενημέρωση.

Ας θυμηθούμε ότι πρόδρομος του σημερινού τουριστικού ρεύματος ήταν ο περιηγητισμός. Φιλέλληνες ευρωπαίοι διανοούμενη, με οδηγό τον Πausanias και τον Στράβωνα και έχοντας εφόδιο την αρχαιογνωσία τους, ταξίδευαν στα βουνά και στις ελληνικές θάλασσες αναζητώντας την άμεση επαφή με τον χώρο όπου άνθησε ο ελληνικός πολιτισμός.

Απώτερος σκοπός της περιήγησης ήταν πάντοτε η «αγωγή της ψυχής», η ψυχική ανάσταση. Ο τουρισμός άλλωστε, σύμφωνα με ένα σύγχρονο ορισμό του είναι εκείνες οι μετακινήσεις που δεν έχουν επαγγελματικό σκοπό ή την αναζήτηση εργασίας. Είναι τα ταξίδια που επιδιώκουν την αναψυχή, την ψυχαγωγία, την ανάπαυση, την προσέγγιση και την γνωριμία με το διαφορετικό, το ξένο, τον άλλο τόπο.

Για να μπορέσουμε όμως να γνωρίσουμε και να χαρούμε πληρέστερα την πολιτιστική και τη φυσική μας κληρονομιά δεν υπάρχουν καταλληλότερα καταλύματα από εκείνα που είναι ενταγμένα στην κλίμακα του τοπίου, είναι προσαρμοσμένα στο φυσικό τους περιβάλλον και ακολουθούν τα παραδοσιακά πρότυπα της αρχιτεκτονικής μορφολογίας της περιοχής στην οποία έχουν κτιστεί.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Στα πλαίσια της Ειδικής Θεματικής Δραστηριότητας της Β' τάξης, το θέμα το οποίο καλούμαστε να διερευνήσουμε θα πρέπει να εξεταστεί με βάση τα εξής ερωτήματα:

1. Α) Υπάρχουν παραδείγματα αναπαλαιωμένων κτισμάτων και οικισμών;
Β) Ποια η χρήση τους;
2. Πως βοήθησαν στην τοπική κοινωνία;
3. Μπορούν να αποτελέσουν πηγή προσέλκυσης τουριστών υψηλού επιπέδου;
4. Πόσο βοήθησαν στην εξοικονόμηση φυσικών πόρων και στην αναβάθμιση του περιβάλλοντος;
5. Σε ποιες περιοχές μπορούν να υπάρξουν ανάλογα εγχειρήματα;

Με το πέρας της εργασίας πιστεύουμε ότι θα έχουμε δώσει απαντήσεις στα παραπάνω ερωτήματα.

ΑΝΑΠΑΛΑΙΩΜΕΝΑ ΚΤΙΡΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΙΣΜΟΙ

ΙΟΝΙΑ ΝΗΣΙΑ

Κεφαλονια

Η Κεφαλονιά, είναι νησί του [Ιονίου πελάγους](#) κι ανήκει στα [Επτάνησα](#). Επίσημως, κυρίως στη διοίκηση, αναφέρεται με τον αρχαιότερο τύπο «Κεφαλληνία». Η Κεφαλονιά είναι το μεγαλύτερο και πιο ορεινό [νησί](#) των [Επτανήσων](#) και το τρίτο σε πληθυσμό μετά την Κέρκυρα και τη Ζάκυνθο. Βρίσκεται απέναντι από την είσοδο του [Πατραϊκού Κόλπου](#), βόρεια της [Ζακύνθου](#), νότια της [Λευκάδας](#) και δυτικά της [Ιθάκης](#).

Οικία Κοσμετάτου

Ένα από τα ελάχιστα διασωθέντα κτίρια (εξωτερικά), από το σεισμό του 1953 είναι η οικία Κοσμετάτου στη λεωφόρο Ριζοσπαστών στο Αργοστόλι. Η συγκεκριμένη οικία, δείγμα της αρχιτεκτονικής της προ σεισμού εποχής, αποτελεί ένα από τα ελάχιστα κατάλοιπα ενός πολιτισμού που χάθηκε μέσα σε δευτερόλεπτα.

Το σπίτι γκρεμίστηκε εσωτερικά, οι εξωτερικοί τοίχοι ωστόσο διασώθηκαν και πλέον απλά στέκουν για να θυμίζουν την παλαιά του μορφή. Η οικογένεια Κοσμετάτου την δύσκολη αυτή περίοδο της γενικής ισοπέδωσης κατόρθωσε να περιώσει ότι μπόρεσε, για να μείνει έστω ως μια μικρή ανάμνηση αυτό που σήμερα θεωρούμε σημαντικό κατάλοιπο. Στην προσεισμική του εμφάνιση ήταν διώροφο, ενώ σήμερα διασώζεται μόνο το ισόγειο.

Το οίκημα μετά το θάνατο του Κοσμετάτου αφέθηκε στον δήμο Αργοστολίου ως κληροδότημα, με τον όρο να αναπαλαιωθεί και να γίνουν εργασίες, ώστε αυτό να περιέλθει στην προ σεισμού κατάσταση, με το κτίσιμο ακόμα ενός ορόφου. Το κτίσμα είναι σημαντικό για την πόλη, επιπρόσθετα για το λόγο ότι βρίσκεται σε κεντρικό δρόμο προσιτό στον επισκέπτη, δίνοντάς του μια άμεση άποψη για την προ σεισμού εποχή

Μουσείο Ελιάς Πυλάρου

Το Μουσείο Ελιάς Πυλάρου βρίσκεται στον οικισμό Μακρυώτικα, στην Πύλαρο της Κεφαλονιάς. Στεγάζεται στο κτίριο του παλιού ελαιοτριβείου Αγίου Δημητρίου, το οποίο προσφέρθηκε δωρεάν από την εκκλησία του Αγίου Δημητρίου προκειμένου να δημιουργηθεί το μουσείο. Οι εργασίες της αναστήλωσης χρηματοδοτήθηκαν από το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Κοινοτικής Πρωτοβουλίας Leader Plus, ενώ τα εγκαίνια του μουσείου έγιναν στις 17 Ιουλίου 2010.

Ιστορία του κτιρίου

Το διώροφο κτίριο του ελαιοτριβείου κτίστηκε περίπου στα μέσα του 19ου αιώνα.

Ύστερα από τους καταστροφικούς σεισμούς του 1953 στο νησί της Κεφαλονιάς, ο όροφος του κτιρίου κατέρρευσε. Σήμερα σώζονται η εξωτερική πέτρινη σκάλα, το μεσοπάτωμα καθώς και τα φουρούσια του μπαλκονιού, ως μάρτυρες για την ύπαρξη του επάνω ορόφου. Λειτουργήσε ως τη δεκαετία του '60 με οικοτεχνικό χαρακτήρα και εξυπηρετούσε τη μικρή τοπική κοινωνία.

Το μουσείο

Στο μουσείο έχουν κρατηθεί τα αρχικά στοιχεία του κτιρίου και του εξοπλισμού.

Στο χώρο του μουσείου υπάρχουν σήμερα οι μυλόπετρες, η λίμπα, οι στάσεις, τα τσόλια και ακόμη και τα πιθάρια που αποθήκευαν λάδι. Χρησιμοποιήθηκε στο δάπεδο πέτρα Φάλαρης και συντηρήθηκαν με επιμέλεια τα κινητά μέρη.

Το μουσείο είναι επισκέψιμο καθ'όλη τη διάρκεια του έτους, ενώ επισκέψεις στο Μουσείο Ελιάς Πυλάρου έχουν ενταχθεί στα Προγράμματα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης που πραγματοποιούνται στα σχολεία της Κεφαλονιάς αλλά και σε άλλες περιοχές.

ΦΙΣΚΑΡΔΟ

Το Φισκάρδο, ένα παλιό ψαροχώρι του οποίου τα σπίτια έμειναν ανέπαφα από το σεισμό του 1953, σήμερα είναι ένα από τα πιο φημισμένα τουριστικά θέρετρα της Ελλάδας.

Καταφύγιο και ορμητήριο πολλών σκαφών και από τους πλέον προσφιλείς χώρους θαλάσσιου τουρισμού, σε εγχώριο και διεθνές επίπεδο. Ο Σταυροφόρος Robert Guiscard, στον οποίο και οφείλεται το όνομα του χωριού, έφτασε εδώ το 1085, προκειμένου να καταλάβει το νησί, αλλά παρέμεινε ως το θάνατό του. Τα περισσότερα αρχοντικά της περιοχής ανήκουν στην περίοδο της Βενετικής κατοχής.

Διάσημο για την παραδοσιακή του ρυμοτομία, αλλά και για τον κοσμοπολίτικο χαρακτήρα του. Γενέτειρα του Νίκου Καββαδία, του στοχαστή ναυτικού που εξύμνησε τη θάλασσα. Πανέμορφα χωριά το πλαισιώνουν ολόγυρα, καταλήγοντας σε πεντακάθαρους ακρογιαλιές, καθώς και τους υπέροχους κυπαρισσώνες της Ευρετής. Ανατολικά, οι οικισμοί μαρτυρούν αδιάψευστα την εξέλιξη στο χρόνο, τηρώντας αγέρωχα η Ιθάκη, σε ένα διάβα μνημών από το παρελθόν και εικόνων από το παρόν και το μέλλον.

ΑΣΣΟΣ

Μια από τις πιο γραφικές περιοχές του νησιού και εξαιρετικά δημοφιλής προορισμός, με έντονη τουριστική κίνηση το καλοκαίρι. Χτισμένη αμφιθεατρικά, περιβάρεται από τον κόλπο της Άσσου, ενώ μια όμορφη παραλία προσφέρει νότες δροσιάς στους λάτρεις της θάλασσας. Τα δρομάκια του χωριού διανθίζονται από όμορφα κτίσματα, ανθοστόλιστους αυλόγυρους, μια εικόνα του νησιού αλώβητη από την αλλοτρίωση του σύγχρονου κόσμου. Ωστόσο, το μέρος διαθέτει τις παροχές ενός μοντέρνου θέρετρου, καθώς η κεντρική πλατεία με τον πλάτανο και τις πικροδάφνες, συγκεντρώνει ό,τι απαιτείται για την κάλυψη των αναγκών του επισκέπτη.

Το πανέμορφο Κάστρο της Άσσου με την πανοραμική θέα στην απεραντοσύνη του Ιονίου, αποτελεί κόσμημα και έμβλημα της περιοχής. Το Κάστρο είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με την ιστορία της ευρύτερης περιοχής. Η κατασκευή του το 1585, έγινε με έναυσμα - αίτημα πρεσβείας από την Κεφαλληνία προς τις βενετικές αρχές, με στόχο την καλύτερη προστασία του νησιού. Η περιοχή προσφερόταν, εξαιτίας του απόκρημνου της μορφολογίας της, που την καθιστούσε σχετικά απρόσβλητη από θαλάσσιες επιδρομές. Η Άσσος έγινε πρωτεύουσα του Βόρειου τμήματος του νησιού το 1593, οπότε και άρχισε η ανέγερση του Κάστρου, το οποίο αποτελεί τυπικό δείγμα της οχυρωτικής τέχνης της Αναγέννησης. Το Κάστρο αποτέλεσε αγροτικές φυλακές έως το 1953.

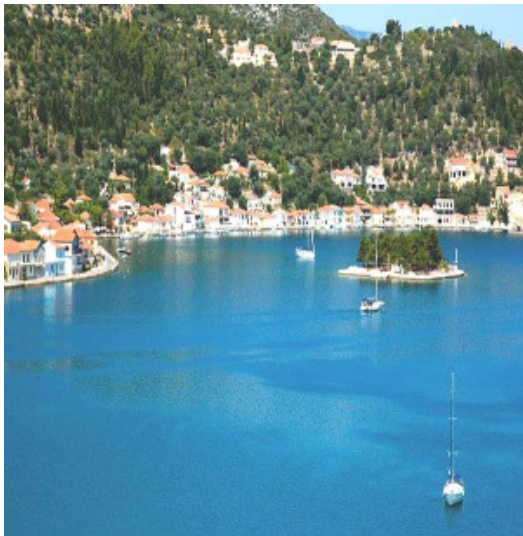
Ιθάκη

Η Ιθάκη είναι ένα νησί των [Επτανήσων](#) και βρίσκεται στα νότια της [Λευκάδας](#) και στα βορειοανατολικά της [Κεφαλονιάς](#), από την οποία χωρίζεται με τον ομώνυμο [πορθμό](#). Πρωτεύουσά της είναι το [Βαθύ](#). Πρόκειται για επίμηκες νησί με έκταση 96 [τ.χλμ](#) και πληθυσμό 3.084 κατοίκους σύμφωνα με την [απογραφή](#) του [2001](#). Μαζί με άλλα μικρότερα νησιά αποτελεί την επαρχία Ιθάκης που ανήκει στο [νομό Κεφαλληνίας](#). Η Ιθάκη ανήκει Διοικητικά στην [Περιφέρεια Ιονίων Νήσων](#).

Παλαιοχώρα

Αποτελεί έναν αρχαίο οικισμό με ιδιαίτερη Ιστορία από την περίοδο του μεσαίωνα και της ενετοκρατίας.

Η Παλαιοχώρα στην Ιθάκη βρίσκεται στο νότιο τμήμα του νησιού. Η Παλαιοχώρα είναι η παλαιά πρωτεύουσα του νησιού της Ιθάκης. Η πόλη έχει κατοικηθεί από την μεσαιωνική περίοδο ενώ κατά την περίοδο της ενετοκρατίας υπήρξε ο σημαντικότερος οικισμός του νησιού της Ιθάκης. Στην Παλαιοχώρα σώζονται ερείπια κατοικιών καθώς και βυζαντινών ναών οι οποίοι είναι

στολισμένοι στο εσωτερικό τους με βυζαντινές τοιχογραφίες.

Η Παλαιοχώρα στην Ιθάκη αποτελεί ένα από τα σπουδαία **αξιοθέατα** με μεγάλη ιστορική σημασία αλλά και πολιτισμικό ενδιαφέρον.

Εκκλησία της Ανώγης

Η εκκλησία της Ανώγης στην Ιθάκη είναι αφιερωμένη στην κοίμηση της Θεοτόκου και ιδρύθηκε τον 12ο αιώνα. Η εκκλησία είναι βασιλικού ρυθμού και το εσωτερικό

του ναού κοσμείται από βυζαντινές τοιχογραφίες. Ο ναός έχει χαρακτηριστεί διατηρητέο μνημείο. Δίπλα στον ναό βρίσκεται το επιβλητικό καμπαναριό, βενετσιάνικης τεχνοτροπίας, και χρονολογείται το 1682. Η εκκλησία της Ανώγης είναι ένα εξαιρετικό θρησκευτικό αξιοθέατο και ένα από τα σημαντικά αξιοθέατα στην Ιθάκη .

Κέρκυρα

Η Κέρκυρα είναι ένα από τα βορειότερα [νησιά](#) του [Ιονίου Πελάγους](#). Βρίσκεται στην είσοδο της [Αδριατικής Θάλασσας](#), κοντά στις [Ηπειρωτικές](#) ακτές. Οι βορειοανατολικές της ακτές πλησιάζουν αρκετά τις ακτές των [Αγίων Σαράντα](#) της Αλβανία.

Έχει σχήμα μακρόστενο, πλατύτερο στο βόρειο τμήμα της, ενώ στενεύει προς το νότο. Τα παράλια της έχουν συνολικό μήκος 217 χιλιόμετρα και σχηματίζουν αρκετούς όρμους και ακρωτήρια. Το έδαφός της είναι κυρίως ορεινό, ιδιαίτερα στο βόρειο τμήμα. Οι ξένοι την αποκαλούν Κορφού, από τις δύο κορυφές που φαίνονται, καθώς πλησιάζει ο επισκέπτης στο νησί.

Bella Venezia Boutique

Το ξενοδοχείο Bella Venezia, στεγάζεται σε ένα μεγαλοπρεπές αναπαλαιωμένο νεοκλασικό κτίριο στην καρδιά της κοσμοπολίτικης Κερκυραϊκής πρωτεύουσας. Το κτίριο αρχικά κατά τον 19ο αιώνα, ήταν η κατοικία μίας εκ των «επιφανών οικογενειών» του νησιού, τον 20ο αιώνα χρησιμοποιήθηκε ως προξενείο, επίσης στέγασε την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, και αργότερα το Λύκειο Θηλέων Κέρκυρας. Το 1988, αυτό το εντυπωσιακό νεοκλασικό μέγαρο έγινε το ξενοδοχείο το οποίο ονομάστηκε Bella Venezia.

Το ξενοδοχείο Bella Venezia διατηρεί την παράδοση του διάσημου προκατόχου του, του ξενοδοχείου 'BelleVenise', το οποίο ήταν το κόσμημα της Κέρκυρας κατά τη διάρκεια του 19ου αιώνα, πριν τον βομβαρδισμό του κατά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Το 2006 ανακαινίστηκε εκ νέου με πολύ προσοχή ώστε να εξυπηρετεί πλέον τις ανάγκες των επισκεπτών της Τρίτης-χιλιετίας από όλο τον κόσμο.

Σαπωνοποιείο Πατούνη

Το παλιό κτήριο, οι χώροι του, τα μηχανήματα των περασμένων δεκαετιών, οι τεχνικές παρασκευής σαπουνιού, που είναι ίδιες με εκείνες του 19ου αιώνα, οι μυρωδιές του λαδιού που αναδύονται παντού, προσφέρουν μια νοερή ξενάγηση στο χρόνο. Αναμφίβολα, μια επίσκεψη στο ιστορικό [σαπωνοποιείο “Πατούνη”](#) της Κέρκυρας, που βρίσκεται στην πλατεία Σαρόκο, σε “ταξιδεύει” σε περασμένες εποχές, στο βιοτεχνικό παρελθόν, που γνώρισε ημέρες ακμής.

Η “**Σαπωνοποιία Πατούνη**” αποτελεί κάτι μοναδικό για τη σύγχρονη Ελλάδα, αλλά και κάτι πολύ σπάνιο παγκοσμίως. Όλοι οι χώροι του εργοστασίου είναι επισκέψιμοι. Τουρίστες και μαθητές ξεναγούνται καθημερινά στην επιχείρηση και

μάλιστα έχουν την δυνατότητα να παρακολουθήσουν τη ροή της παραγωγής. Ο μεγάλος όγκος της παραγωγής του σαπουνιού, τα τελευταία 12 χρόνια εξάγεται στην Ιαπωνία. Αρωγός σε αυτό το εμπορικό κομμάτι της επιχείρησης στάθηκε ο **Ιαπωνικός Οργανισμός Εξωτερικού Εμπορίου**, ο οποίος παρουσίασε το σαπούνι, μαζί με άλλα προϊόντα από όλο τον κόσμο, σε μεγάλη εμπορική έκθεση στο Τόκυο.

ΕΥΒΟΙΑ

Η Εύβοια είναι το δεύτερο μεγαλύτερο νησί της [Ελλάδας](#) και το έκτο μεγαλύτερο της [Μεσογείου](#). Η έκταση του νησιού είναι 3.654 τ.χμ. και εκτείνεται κατά μήκος της βορειοανατολικής ηπειρωτικής [Στερεάς Ελλάδας](#), από το [Μαλιακό κόλπο](#) μέχρι απέναντι από την ακτή της [Ραφήνας](#), χωριζόμενη από αυτήν από την [Ευβοϊκή θάλασσα](#).

Ζάρακες

Το χωριό Ζάρακες είναι ένα από τα μεγαλύτερα χωριά της επαρχίας Καρυστίας του νομού Εύβοιας. Είναι κτισμένο επάνω σε ένα λόφο γνωστό ως «Τα Αλώνια». Βρίσκεται στον οδικό άξονα Λεπούρων-Καρύστου. Το χωριό είναι κτισμένο στους πρόποδες του όρους Καθούμενος, κοντά σε μια καταπράσινη ρεματιά. Τα σπίτια του παλιού χωριού ήταν απλά και λαϊκά, κτισμένα από πέτρες της περιοχής και η στέγη τους ήταν καλυμμένη από μαρμάρινες πλάκες της περιοχής του χωριού.

Κατά την απογράφη του 1830 στο παλιό χωριό κατοικούσαν 18 οικογένειες. Εγκαταλείφθηκε τελείως στις αρχές της δεκαετίας του 1960. Στον παλιό οικισμό σήμερα βρίσκονται αναπαλαιωμένες οικίες παραθεριστών, που φέρουν το αρχιτεκτονικό ρυθμό του παλιού χωριού, δηλαδή σπίτια κτισμένα με πέτρα.

ΘΕΡΜΑΙ ΣΥΛΛΑ SPA

Σ' ένα μεγαλοπρεπές νεοκλασικό κτίριο που χρονολογείται από το 1897, στεγάζεται το ΘΕΡΜΑΙ ΣΥΛΛΑ SPA WELLNESS HOTEL, στην πιο όμορφη γωνιά της λουτρόπολης Αιδηψού Ευβοίας.

Το ΘΕΡΜΑΙ ΣΥΛΛΑ SPA είναι απλώς ένα ξενοδοχείο σ' ένα νεοκλασικό κτίριο με μεγάλη ιστορία, τα θεμέλια του χτίστηκαν για πρώτη φορά το 1897. Είναι ένα «ιαματικό

παλάτι» με προσεκτικά μελετημένες υπερσύγχρονες εγκαταστάσεις Spa και θεραπευτικής ευεξίας σε συνδυασμό με υψηλού επιπέδου υπηρεσίες. Η άνεση και η πολυτέλεια αναδεικνύεται σε όλους τους χώρους του ξενοδοχείου και σε συνδυασμό με την αρχιτεκτονική και την αισθητική του χώρου, δίνουν ένα φαντασμαγορικό αποτέλεσμα.

Πύργος του Αυλωναρίου

Ο Πύργος του Αυλωναρίου βρίσκεται στο ομώνυμο χωριό της κεντρικής Ευβοίας. Είναι ένας κλασικός ενετικός πύργος, που αναπαλαιώθηκε κατά το 1953 και πολλοί τον θεωρούν ως τον πιο καλοσυντηρημένο φράγκικο πύργο της Εύβοιας, τον οποίον χρησιμοποιούσαν οι Ενετοί ως κέντρο ενός συστήματος οπτικού τηλεγράφου και είχε ανταπόκριση με άλλους παρόμοιους πύργους που κατασκευάστηκαν στην ευρύτερη περιοχή. Έχει ύψος 19 μέτρα, στο κατώτερο τμήμα είχε θυρίδες ελαφρών όπλων και κατασκευάστηκε από ακατέργαστους λίθους.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

ΠΗΛΙΟ

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

Η Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών Μαγνησίας είναι μία από τις παλαιότερες βιβλιοθήκες στον [ελλαδικό χώρο](#). Η βιβλιοθήκη λειτουργεί στις [Μηλιές Μαγνησίας](#), επάνω στο [Πήλιο](#), σε απόσταση 26 χλμ. ανατολικά από τον [Βόλο](#).

Η Βιβλιοθήκη Μηλεών ιδρύθηκε το [1814](#) με την μορφή Σχολής από τρεις [μηλιώτες](#) ιερείς τον [Άνθιμο Γαζή](#), τον [Γρηγόριο Κωνσταντά](#) και τον [Δανιήλ Φιλιππίδη](#). Οι ιδρυτές της τής έδωσαν το όνομα *Ψυχής Άκος*, που σημαίνει *θεραπεία ψυχής*.

Το κτίσιμο της Σχολής ολοκληρώθηκε το [1817](#), με την οικονομική συνδρομή των δύο πρώτων ιδρυτών, οι οποίοι πρόσφεραν για τον σκοπό αυτό 500 χρυσά φλουριά [ολλανδικά](#), αλλά και την συνεισφορά πολλών άλλων [πηλιορειτών](#). Ο [Γαζής](#) πρόσφερε στην Σχολή και την προσωπική του βιβλιοθήκη. Η Σχολή εμπλουτίστηκε επίσης με πλούσιο για την εποχή εποπτικό υλικό, όπως επιστημονικά όργανα, χάρτες, κ.ά.

Το [1828](#), με δωρεά της Κρυσταλλίας Οικονομάκη, χτίστηκε κοντά στην πλατεία του χωριού η σημερινή Βιβλιοθήκη για να στεγάσει τα διασωθέντα βιβλία και όργανα της Σχολής. Σήμερα στο Ιστορικό Τμήμα της Βιβλιοθήκης σώζονται περίπου

1.700 τίτλοι διαφόρων ιστορικών εντύπων που έχουν τυπωθεί από το [1497](#) έως το [1899](#), καθώς και πολλά χειρόγραφα που χρονολογούνται από τον 10ο έως τον 18ο αι. μ.Χ.

Η Βιβλιοθήκη Μηλεών έγινε δημόσια το [1955](#) και το [1973](#) απέκτησε και έναν ακόμη όροφο. Το Δανειστικό Τμήμα της περιλαμβάνει περίπου 13.000 τίτλους βιβλίων και . Στην Βιβλιοθήκη λειτουργεί επίσης Δημόσιο Κέντρο Πληροφόρησης με ελεύθερη πρόσβαση στο [Διαδίκτυο](#).

Αρχοντικό Μοντάνα

Το αρχοντικό Μοντάνα, κτισμένο το 1870 και πρόσφατα αναπαλαιωμένο (2001) αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα πηλιορείτικης αρχιτεκτονικής και είναι φτιαγμένο εξ ολοκλήρου από πέτρα, δίνοντας δροσιά τις καλοκαιρινές μέρες, αφού σκιάζεται από τον αιωνόβιο πλατάνο της πλατείας.

Αρχοντικό Ταφύλλη

Το Αρχοντικό αποτελεί κλασσικό δείγμα Πηλιορείτικης αρχιτεκτονικής της περιόδου 1860-1910 που συμπίπτει με την ακμή του Βόλου ως βιομηχανικού και εμπορικού κέντρου. Θεμελιώθηκε το 1891 για ν' αποτελέσει αρχικά την κατοικία του Κωνσταντίνου Βούλγαρη και στη συνέχεια του γαμπρού του Ηλία Αρταβάνη γνωστού εμπόρου του Βόλου στα χρόνια του μεσοπολέμου. Από τους κληρονόμους του Ηλία Αρταβάνη περιήλθε στην οικογένεια Ταφύλλη η οποία ανέλαβε να το αναπαλαιώσει με. Η μετασκευή του σε παραδοσιακό ξενώνα ολοκληρώθηκε το 2009.

Αρχοντικό Καραγιαννοπούλου

Το Αρχοντικό Καραγιαννοπούλου έχει κτιστεί το 1791 και έχει διατηρήσει τον αυθεντικό χαρακτήρα και την Πηλιορείτικη παραδοσιακή αρχιτεκτονική στους εξωτερικούς αλλά και στους εσωτερικούς του χώρους. Το 1976 χαρακτηρίστηκε από την Β. Εφορία Νεωτέρων Αρχαιοτήτων ως «διατηρητέο» λόγω της παραδοσιακής αρχιτεκτονικής και του σχεδιασμού του.

Ξενοδοχείο Δεσποτικό

Το Ξενοδοχείο Δεσποτικό είναι ένα ξεχωριστό, πολυτελές και πλήρως ανακαινισμένο ξενοδοχείο και βρίσκεται στην καρδιά της Πορταριάς Πηλίου. Με φόντο το μοναδικό πάντρεμα του καταπράσινου ορεινού τοπίου και της υπέροχης παραδοσιακής πηλιορείτικης αρχιτεκτονικής. Το επίκεντρο για τη δημιουργία του Αρχοντικού Δεσποτικό, αποτέλεσε το Αρχοντικό Τσοποτού του 1859 – το πρώτο κτίριο στο Πήλιο που κτίστηκε επηρεασμένο από τον «αιγυπτιώτικο ρυθμό». Με βάση αυτά τα στοιχεία της Αιγυπτιακής αρχιτεκτονικής, το Δεσποτικό θεωρήθηκε καινοτόμο οικοδόμημα για την εποχή του, καθώς είναι το πρώτο Αρχοντικό της περιοχής του Πηλίου με τα στοιχεία αυτά, τα οποία έμειναν αναλλοίωτα στο χρόνο και που εντυπωσιάζουν τους επισκέπτες του.

ΒΟΛΟΣ

Το κτίριο
καπναποθήκης Παπαστράτου,
στο ανατολικό άκρο του
λιμανιού του Βόλου, αποτελεί
σημείο αναφοράς για την
πόλη. Κτίστηκε το 1926. Το
1985 αγοράστηκε από το
Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας,
ανακαινίστηκε και σήμερα

στεγάζει τη [Διοίκηση](#) και [Υπηρεσίες](#) του Πανεπιστημίου.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Το 1903 κτίστηκε σε σχέδια του αρχιτέκτονα Πάνου Καραθανασόπουλου, το κτήριο που στέγασε την τράπεζα Αθηνών. Μετά τους σεισμούς του 1955 κατεδαφίστηκε ο δεύτερος όροφος. Έως το 1988 λειτουργούσαν εκεί τα γραφεία του υπεραστικού ΚΤΕΛ. Από το 2005, ανακαινισμένο, στεγάζει την Κεντρική Βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.

ΤΡΙΚΑΛΑ

Το Κουρσούμ Τζαμί

Το Κουρσούμ Τζαμί των [Τρικάλων](#) ήταν ισλαμικό [τέμενος](#), κτίσμα του 16ου αιώνα σχεδιασμένο από τον [Μιμάρ Σινάν](#). Ονομάζεται έτσι από την τουρκική λέξη *κουρσούμ*, που σημαίνει μόλυβδος, καθώς ο θόλος του είναι μολυβοσκεπάστος. Το τζαμί σήμερα είναι μνημείο προστατευόμενο από την [UNESCO](#) και χρησιμεύει σαν χώρος ήπιων εκδηλώσεων.

ΑΤΤΙΚΗ

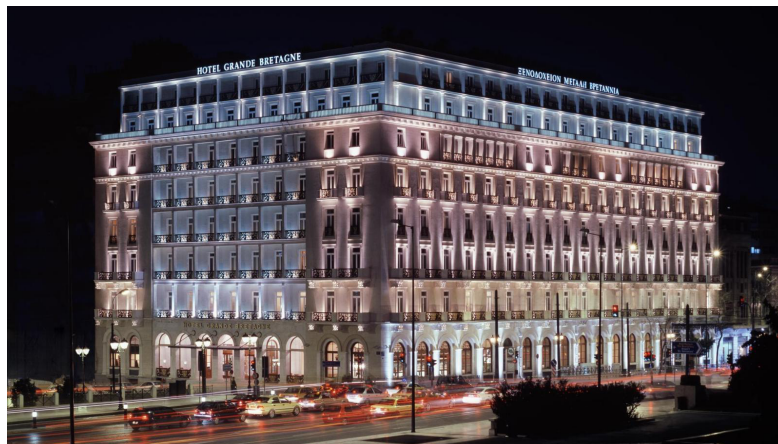
Grande Bretagne

Μετά την πτώση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας το 1830, η Αθήνα άρχισε να προσελκύει ένα νέο τύπο επισκεπτών, εύπορους Έλληνες της "Διασποράς" οι οποίοι είχαν την πρόθεση να πάρουν πίσω την κληρονομιά των προγόνων τους. Μεταξύ αυτών και ο Αντώνης Δημήτριος, ο οποίος επέστρεψε στην πόλη το 1842 για να ξεκινήσει τη δική του επιχείρηση. Αγόρασε ένα οικόπεδο απέναντι στο Ανάκτορο του Βασιλιά Όθωνα και ανέγειρε το πρώτο "Stadtpalais", μια μεγαλοπρεπή οικία που αντανακλούσε τον εκλεπτυσμένο αστικό τρόπο ζωής του Λονδίνου και του Παρισιού.

Ο ξενοδόχος Σάββας Κέντρος αγόρασε την πρώην οικία Δημητρίου μαζί με τον Ευστάθιο Λάμπσα το 1874 και με ένα υπέρογκο δάνειο 800.000 δραχμών το μετέτρεψαν στο Ξενοδοχείο Μεγάλη Βρεταννία. Με την άνευ προηγουμένου χλιδή του, το απαστράπτον αυτό ξενοδοχείο έγινε έμβλημα της πόλης της Αθήνας.

Κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής το 1941, το ξενοδοχείο στέγασε το αρχηγείο του Τρίτου Ράιχ, ο Χίτλερ και ο Ρόμελ διέμεναν εκεί την παραμονή της εισβολής στη Σοβιετική Ένωση. Στο τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, η αναταραχή συνεχίστηκε με το ξέσπασμα του εμφυλίου πολέμου μεταξύ των αντιστασιακών κομμουνιστών και του Ελληνικού Στρατού. Το Ξενοδοχείο Μεγάλη Βρεταννία στέγασε πλήθος προσφύγων επί χρόνια και φιλοξένησε τις διπλωματικές διαπραγματεύσεις μεταξύ του Γεωργίου Παπανδρέου και της Βρετανικής αντιπροσωπείας, με πιο επιφανές μέλος της τον Ουίνστον Τσώρτσιλ.

Η ειρήνη τελικά αποκαταστάθηκε το 1956 και το ξενοδοχείο άνοιξε και πάλι τις πόρτες του στην κοινωνική, πολιτική και οικονομική ελίτ. Όταν η Χούντα του 1967 έπεσε το 1974, ο Κωνσταντίνος Καραμανλής πέρασε τέσσερις μήνες στη σουίτα του στον πέμπτο όροφο σχηματίζοντας τη νέα κυβέρνηση. Το ίδιο έτος, ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος απεύθυνε λόγο στους Έλληνες από μπαλκόνι του δεύτερου ορόφου μετά την απόπειρα δολοφονίας του και την τουρκική εισβολή στην Κύπρο.

Βιομηχανικό Μουσείο Φωταερίου

Το **1857** ο γάλλος Φραγκίσκος Φεράλντι (Francois Theophile Feraldi) αναλαμβάνει το έργο του φωτισμού της Αθήνας με φωταέριο. Ο δήμος Αθηναίων παραχωρεί στο γάλλο επιχειρηματία το προνόμιο της εκμετάλλευσης του φωταερίου για 50 χρόνια.

Έκτοτε, το φωταέριο θα φωτίσει τους αθηναϊκούς δρόμους για περίπου 60 χρόνια. Το **1887** ο Ιωάννης Σερπιέρι (Giovanni Bartista Serpieri) αναλαμβάνει τη διοίκηση του εργοστασίου. Μια περίοδος ακμής αρχίζει για τη μικρή μονάδα φωταερίου της Αθήνας. Αεριοφυλάκια, ατμολέβητες, ατμομηχανές, μονάδες καθαρισμού και άλλα κτίρια ξεπηδούν σταδιακά μέσα στο οικόπεδο έκτασης περίπου 30 στρεμμάτων. Η ανάπτυξη αυτή συνδέεται με την επέκταση της χρήσης του φωταερίου ως μορφής ενέργειας στα σπίτια και στα εργοστάσια. Το **1938** η επιχείρηση περιέρχεται στο δήμο Αθηναίων.

Το **1952** ιδρύεται η **Δημοτική Επιχείρηση Φωταερίου Αθηνών** (Δ.Ε.Φ.Α).

Μεταπολεμικά το φωταέριο χάνει συνεχώς έδαφος σε σχέση με τον ηλεκτρισμό και τις νέες μορφές ενέργειας. Οι φούρνοι του εργοστασίου φωταερίου έσβησαν οριστικά το **1984**. Το **1986** ο χώρος χαρακτηρίζεται διατηρητέο ιστορικό μνημείο από το Υπουργείο Πολιτισμού και ξεκινούν μελέτες για την αξιοποίησή του. Το **1999** φιλοξενήθηκαν οι πρώτες καλλιτεχνικές εκδηλώσεις στις εγκαταστάσεις του εργοστασίου. Η Τεχνόπολη του δήμου Αθηναίων θα καθιερωθεί στο εξής ως ένας από τους πιο αναγνωρισμένους χώρους πολιτισμού της πρωτεύουσας.

Το **2013** εγκαινιάζεται το **Βιομηχανικό Μουσείο Φωταερίου** ανοίγοντας μία καινούρια σελίδα στην ιστορία του παλαιού εργοστασίου.

Νέος Όλυμπος

Το ξενοδοχείο Νέος Όλυμπος είναι ένα κατάλυμα δύο αστέρων που βρίσκεται πολύ κοντά στον σταθμό Λαρίσης, που είναι ο κεντρικός σιδηροδρομικός σταθμός της Αθήνας. Στεγάζεται σε ένα παραδοσιακό κτίριο του 1938, που προσφάτως έχει αναπαλαιωθεί, ενώ οι ξενοδοχειακές του εγκαταστάσεις έχουν ανακαινιστεί πλήρως.

ΥΔΡΑ

BRATSERA HOTEL

Το εργοστάσιο σφουγγαριών που ιδρύθηκε από το Νικόλαο Βερβενιώτη το 1860, αναπαλαιώθηκε με μεγάλη αγάπη και μετατράπηκε σε ένα από τα πιο γοητευτικά μικρά ξενοδοχεία της Ελλάδας.

HOTEL MISTRAL

Το ξενοδοχείο χτίστηκε το 1988 και ανακαινίστηκε πλήρως το 2008. Είναι ένα παραδοσιακό πέτρινο αρχοντικό που έχει καθιερωθεί ως ένα από τα πιο εκλεπτυσμένα ξενοδοχεία στην Ύδρα.

ΣΠΕΤΣΕΣ

ΝΗΣΙΑ

Το 1921 ο Δημήτριος Δασκαλάκης έκτισε ένα εργοστάσιο κλωστοϋφαντουργίας, η πρόσοψη του οποίου διατηρείται έως σήμερα. Κατά τα χρόνια που ακολούθησαν το «εργοστάσιο» είχε τις ακόλουθες χρήσεις:

- Εργοστάσιο υφαντουργίας που σταμάτησε να λειτουργεί μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Μπροστά από το εργοστάσιο υπήρχε ένας μόλος (ακόμη φαίνονται τα υπολείμματά του) από όπου ξεφορτώνονταν το βαμβάκι.
- Εργοστάσιο ηλεκτρικής ενέργειας που διανεμόταν στα σπίτια του νησιού μέχρι το 1950 που ανέλαβε η ΔΕΗ.
- Εργοστάσιο παραγωγής πάγου. Ο πάγος χρησίμευε για τη διατήρηση των ψαριών που αποστέλλονταν στην ψαραγορά του Πειραιά. Αυτό κράτησε μέχρι το 1960.

Το 1989, το κατεστραμμένο και εγκαταλελειμμένο κτίριο αγοράστηκε από τον Ανδριώτη εφοπλιστή Ανδρέα Κυρτάτα. Το «εργοστάσιο» έδωσε τη θέση του στα «Νησιά» που σήμερα είναι ένα από τα ωραιότερα συγκροτήματα όχι μόνο των Σπετσών αλλά και όλης της Ελλάδας.

Το συγκρότημα ονομάστηκε «Νησιά» επειδή κάθε κατοικία έχει το όνομα ενός Ελληνικού νησιού. Το συγκρότημα δεν χαρακτηρίζεται μόνο από την εντυπωσιακή διατηρητέα πρόσοψη (που από το 1985 χαρακτηρίστηκε επίσημα ως διατηρητέο μνημείο της βιομηχανικής και αρχιτεκτονικής Ελληνικής παράδοσης από τη Μελίνα Μερκούρη) αλλά και από τις υψηλών προδιαγραφών υπηρεσίες που προσφέρει στους επισκέπτες του.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Θεσσαλονίκη

Γενί Τζαμί

Ήταν το τζαμί των εξισλαμισθέντων Εβραίων της πόλης (ντονμέδων) και χτίστηκε το 1902 από τον αρχιτέκτονα Βιταλιάνο Ποζέλι. Μετά την ανταλλαγή (1922), στέγασε για μικρό διάστημα πρόσφυγες, και από το 1925 έως το 1963 χρησιμοποιήθηκε ως αρχαιολογικό μουσείο της πόλης. Σήμερα είναι εκθεσιακός χώρος του Δήμου Θεσσαλονίκης. Στο προαύλιό του φυλάσσεται πλούσια συλλογή μαρμάρινων γλυπτών της Ρωμαϊκής εποχής και των πρωτοχριστιανικών χρόνων.

Βίλα Μπιάνκα

Η βίλα Μπιάνκα που αναπαλαιώθηκε στα πλαίσια της πολιτιστικής πρωτεύουσας της Ευρώπης και χρησιμοποιείται σήμερα ως χώρος του δικτύου Βαλκανικών πόλεων, κατασκευάστηκε το 19ο αιώνα σε σχέδια του γνωστού αρχιτέκτονα Pietro Arrigoni για να στεγάσει την εύπορη οικογένεια της Θεσσαλονίκης Diaz Fernandes. Πλέον αποτελεί ιδιοκτησία του Δήμου Θεσσαλονίκης.

Βίλλα Μορντωχ

Η Βίλλα Μορντώχ κτίστηκε σε σχέδια του γνωστού αρχιτέκτονα Ξ. Παιονίδη, το 1905. Σήμερα στεγάζει τη Δημοτική Πινακοθήκη.

Έπαυλη Αχμέτ Καπαντζή

Κτίστηκε από τον Αχμέτ Καπαντζή και αργότερα κατά διαστήματα χρησιμοποιήθηκε ως κατοικία του Γερμ. Νικολάου, του Ε.Βενιζέλου, του Δαγκλή και του Κουντουριώτη. Περιήλθε στην κυριότητα της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδας (Ε.Τ.Ε.) και μέχρι το 1970 στεγάστηκε σε αυτό, το Ε' και Η' Γυμνάσιο Αρρένων Θεσσαλονίκης. Σήμερα, στεγάζει το Πολιτιστικό Ιδρυμα της Ε.Τ.Ε

ΞΑΝΘΗ

Δημοτική Πινακοθήκη Ξάνθης

Η Δημοτική Πινακοθήκη Ξάνθης στεγάζεται σε ένα διατηρητέο αρχοντικό, στο αρχοντικό Καλευρά.

Το κτίσμα αποτελεί εξαιρετικό δείγμα Ηπειρώτικης-Δυτικομακεδονικής, παραδοσιακής αρχιτεκτονικής και κατασκευάστηκε στα μέσα του 19ου αιώνα, από έμπειρους Ηπειρώτες μαστόρους, ενώ ο διάκοσμός του αποτελείται κυρίως από ξύλο. Το κτήριο αναπαλαιώθηκε από τον Δήμο

Ξάνθης και αφιερώθηκε στην μνήμη του Χρίστου Παυλίδη, σύγχρονου Ξανθιώτη ζωγράφου, ο οποίος δώρισε αρκετά από τα έργα του στο Δήμο. Αποτελεί μια από τις μόνιμες εκθέσεις της Δημοτικής Πινακοθήκης, στην οποία ωστόσο φιλοξενούνται και περιοδικές εκθέσεις όλο το χρόνο.

Παραδοσιακός Ξενώνας στην Ξάνθη «Το Αρχοντικό»

Στο πιο ατμοσφαιρικό ίσως χωριό της Ξάνθης, ένας ξενώνας αγναντεύει από ψηλά το απέραντο του ποταμού Νέστου και το πράσινο των δασών που αγκαλιάζουν την κοιλάδα. Στεγασμένος σε ένα αναπαλαιωμένο κτίριο του 1920, ο ξενώνας «Το Αρχοντικό» προσφέρει μια σουίτα και δύο δωμάτια.

ΠΙΕΡΙΑ

Παλιός Παντελεήμονας

Σήμερα, είναι ένας πανέμορφος, αναπαλαιωμένος παραδοσιακός οικισμός στις πλαγιές του Κάτω Ολύμπου, σε υψόμετρο 700 μέτρων, με μοναδική θέα προς το Θερμαϊκό κόλπο, τις ακτές της Νότιας Πιερίας και το ενετικό κάστρο του Πλαταμώννα. Διατηρεί ομοιόμορφη αρχιτεκτονική στα κτίσματα του, γεγονός που γίνεται αντιληπτό με την πρώτη ματιά και τον διαφοροποιεί από τους άλλους οικισμούς. Στην κεντρική πλακόστρωτη πλατεία με τα αιωνόβια πλατάνια, υπάρχει η παλαιά εκκλησία του Αγίου Παντελεήμονα, το παλαιό σχολείο και αρκετές παραδοσιακές ταβέρνες.

ΚΟΖΑΝΗ

Ο κήπος του Δρίξειου στην Κοζάνη

Ο δημοτικός κήπος της πόλης που δημιουργήθηκε στη θέση του παλαιού στρατοπέδου Ψυχογιού. Ο Δημοτικός κήπος Κοζάνης ο οποίος δημιουργήθηκε τα τελευταία δύο χρόνια στη νοτιοδυτική πλευρά της πόλης, ξεπήδησε μέσα από το πρώην στρατόπεδο «Ψυχογιού». Αποτελεί αδιαμφισβήτητα πνεύμονα πρασίνου για την πόλη, ένα πραγματικό στολίδι για την περιοχή, ενώ προσελκύει πολλούς επισκέπτες καθώς κατακλύζεται καθημερινά από μικρούς και μεγάλους που επιλέγουν τον κήπο για την απογευματινή ή βραδινή έξοδό τους. σσεται σε επιφάνεια 32.000 τετραγωνικών μέτρων.

ΠΕΛΛΟΠΟΝΗΣΟΣ

Ναύπλιο

Παλιά πόλη του Ναυπλίου. Η Παλιά ή Κάτω Πόλη χτίστηκε στα πόδια του Μεγάλου Βράχου και εκτείνεται από τον παλαιό Σιδηροδρομικό Σταθμό, βόρεια του κάστρου, ως τον Προμαχώνα Πέντε Αδέλφια. Επίσης η βόλτα στα σοκάκια με τα πέτρινα

σπίτια, η ανηφόρα στα στενά δρομάκια, τα γεμάτα σκαλοπάτια που οδηγούν στις πάνω γειτονιές που μοσχοβολούν από τις ανθισμένες γλάστρες στις εξώπορτες και οι παλιές πετρόκτιστες βρύσες, συνθέτουν μια εικόνα αισθητικής απόλαυσης με την αυθεντικότητα της Παλιάς Πόλης. Το νεοκλασικό κτίριο του 19ου αιώνα έχει ανακαινιστεί πλήρως και έχει μετατραπεί σε ένα γραφικό ξενοδοχείο «Όμορφη Πόλη». Το παραδοσιακό ξενοδοχείο Karodistrias, βρίσκεται στο κέντρο της παλιάς πόλης του Ναυπλίου. Στεγάζεται σε ένα ρομαντικό κτίριο του 19ου αιώνα, πλήρως ανακαινισμένο σε έναν ξενώνα κατηγορίας τεσσάρων κλειδιών

Το κάστρο του Μυστρά

Ο Μυστράς ήταν Βυζαντινή πολιτεία της Πελοποννήσου. Σήμερα είναι ερειπωμένος, αν και έχουν αναστηλωθεί ορισμένα κτίσματα, όπως τα παλάτια, και αποτελεί πολύτιμη πηγή για τη γνώση της ιστορίας, της τέχνης και του πολιτισμού των δύο τελευταίων αιώνων του Βυζαντίου. Το 1989 με απόφαση της αρμόδιας επιτροπής της Unesco,

ο Μυστράς εγγράφεται ως πολιτιστικό αγαθό στον κατάλογο της Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς.

Μονεμβασία

Η Μονεμβάσια, ή Μονεμβασιά, ή Μονεμβασιά, ή Μονοβάσια, γνωστή στους Φράγκους ως Μαλβασία, είναι μια μικρή ιστορική πόλη της ανατολικής Πελοποννήσου, της επαρχίας Επιδαύρου Λιμηράς, στο Νομό Λακωνίας. Είναι περισσότερο γνωστή από το μεσαιωνικό φρούριο, επί του ομώνυμου "Βράχου της Μονεμβασιάς", που αποτελεί στην κυριολεξία μικρή νησίδα που συνδέεται με γέφυρα σε σχηματιζόμενο λαιμό συνολικού μήκους 400 μέτρων με τη σημερινή παράλια κατ'έναντι πόλη επί της λακωνικής ακτής. Στα διασωθέντα κτήρια και τις δομές στο κάστρο περιλαμβάνονται αμυντικές κατασκευές του εξωτερικού κάστρου και αρκετές μικρές βυζαντινές εκκλησίες.

«Ξενώνας Κελλιά»

Το κτίριο αυτό, που ιστορικά αναφέρεται ως τόπος κατοικίας μοναχών (τα επονομαζόμενα «κελλιά», εξ ου και η ονομασία του ξενώνα), λειτούργησε το 1981 σαν παραδοσιακός ξενώνας του ΕΟΤ, στα πλαίσια πιλοτικού προγράμματος κατασκευής και λειτουργίας παραδοσιακών ξενώνων σε επιλεγμένα σημεία και προορισμούς της χώρας μας.

ΑΡΚΑΔΙΑ

Δημητσάνα

Υπαίθριο Μουσείο Υδροκίνησης στη Δημητσάνα

Ένα από τα πιο σημαντικά αξιοθέατα της περιοχής είναι αναμφίβολα το Μουσείο Υδροκίνησης, κοντά στη Δημητσάνα, στο κεφαλάρι του Αη-Γιάννη, σε μια περιοχή

που παλαιά λειτουργούσαν πολλοί μπαρουτόμυλοι. Δημιουργήθηκε το 1997 και είναι το μοναδικό μουσείο στην Ελλάδα και στα Βαλκάνια. Το Μουσείο προβάλλει την τεχνολογία της προβιομηχανικής εποχής με κινητήρια δύναμη το νερό.

Βιβλιοθήκη Δημητσάνας

Η ξακουστή Βιβλιοθήκη της Δημητσάνας, με τον επίσημο τίτλο «Δημόσια Βιβλιοθήκη και Μουσείο της Ελληνικής Σχολής Δημητσάνας- Τοπικό Ιστορικό Αρχείο Γορτυνίας» είναι η αρχαιότερη στην Ελλάδα και περιέχει σπάνιες εκδόσεις που περισώθηκαν κατά την Επανάσταση. Στεγάζεται στη θέση της ονομαστής Σχολής Δημητσάνας. Η Βιβλιοθήκη λειτουργεί και ως Μουσείο καθώς εκτίθενται πολλά ενθύμια του Αγώνα και φυλάσσονται τα οστά του Παλαιών Πατρών Γερμανού.

Ρολόι- Πύργος στη Δημητσάνα

Πρόκειται για ένα εντυπωσιακό ρολόι - πύργο, ύψους 27 μέτρων. Το Ρολόι κατασκευάστηκε το 1928 από δωρεές Δημητσανιτών που είχαν μεταναστεύσει στη Νέα Υόρκη.

1928

Βυτίνα

Στην κεντρική πλατεία της Βυτίνας βρίσκεται ο πετρόχτιστος **Ιερός Ναός του Αγίου Τρύφωνα**, πολιούχου της περιοχής, ο οποίος είναι χτισμένος το 1864 πάνω στα θεμέλια παλαιότερου ναού. Το ναό έχτισαν ντόπιοι μάστορες με το φημισμένο τοπικό μαύρο μάρμαρο.

Λιμποβίσι

Σήμερα το Λιμποβίσι είναι ακατοίκητο αλλά στο χωριό υπάρχει ανακαινισμένο το σπίτι των Κολοκοτρωναίων το οποίο λειτουργεί ως μουσείο. Το αναστηλωμένο κτίριο είναι κτισμένο δίπλα στο παλιό πατρικό σπίτι του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη και είναι αντίγραφο παραδοσιακού Κολοκοτρωνέικου σπιτιού

Αρχοντικό Χατζηπαναγιώτη

Το αρχοντικό Χατζηπαναγιώτη βρίσκεται στο Νοτιοανατολικό τμήμα της Πελοποννήσου, στο Λεωνίδιο του Νομού Αρκαδίας. Αναπαλαιωμένο από τεχνίτες με μεράκι το Αρχοντικό Χατζηπαναγιώτη μοιάζει με φρούριο στο κέντρο του Λεωνιδίου.

Ξενώνα Ιωαννίδη

Το κτίριο, λειτουργεί σαν ξενώνας από το 1980 βάσει των προδιαγραφών του ΕΟΤ. Είναι κατασκευασμένο πριν το 1813, και έχει ανακαινιστεί πλήρως εσωτερικά με σεβασμό στον παραδοσιακό χαρακτήρα του.

ΚΡΗΤΗ

Κίσσαμος Χανίων/Μηλιά

Ημιορεινή τοποθεσία της επαρχίας Κίσαμου Χανίων, χαμένη μέσα σε θαυμάσιο φυσικό περιβάλλον με μεγάλη ποικιλία βλάστησης.

Η Μηλιά είναι **ένας αναπαλαιωμένος οικισμός**, που βρίσκεται στα ημιορεινά, σε 500 μέτρα υψόμετρο, σε μια εξοχική τοποθεσία της επαρχίας Κίσαμου του Νομού Χανίων, και το κοντινότερο χωριό είναι το Βλάτος, σε απόσταση 4.5 χιλιομέτρων.

Είναι χτισμένη στην πλαγιά του βουνού που σχηματίζει μια μικρή κοιλάδα, περιτριγυρισμένη από ένα μοναδικό φυσικό περιβάλλον. Αποτελεί την επιτομή του απόλυτου παραδοσιακού και οικολογικού οικισμού.

Στη Μηλιά σχεδόν τίποτα δεν καταλήγει στα σκουπίδια. Τα φυσικά προϊόντα ανακυκλώνονται, ενώ για τα υπόλοιπα γίνεται προσπάθεια να βρεθούν εναλλακτικοί τρόποι χρήσης.

Μια ομάδα ανθρώπων με κτηματική περιουσία και καταγωγή από τη Μηλιά ένωσαν τους κοινούς οραματισμούς: τη διατήρηση του κύκλου της ζωής με τρόπο φιλικό προς το περιβάλλον και τον άνθρωπο, με γνώμονα την Κρητική ιστορία και παράδοση. **Με μακροχρόνιες προσπάθειες αναστήλωσαν τον μεσαιωνικό οικισμό.**

Γύρω του 1200 στρέμματα με φυσικό περιβάλλον μοναδικό. Φύτεψαν χιλιάδες δέντρα, καλλιέργησαν συστηματικά τη γη. Συνολικά 13 σπιτάκια αναγεννήθηκαν.

Ρέθυμνο Καψαλιανά

Ο οικισμός βρίσκεται στο νησί της Κρήτης σε μία περιοχή ιδιαίτερου φυσικού κάλους, 18 χιλιόμετρα νοτιοανατολικά της πόλης του Ρεθύμνου. Τα Καψαλιανά, παλαιό μετόχι της μονής Αρκαδίου, κτισμένο στην καρδιά του μεγαλύτερου ενιαίου ελαιώνα της Κρήτης, σε υψόμετρο 260 μέτρων και απόσταση 4 χιλιομέτρων από τη Μονή, **αποτελεί**

παραδοσιακό οικιστικό σύνολο χαρακτηρισμένο, με το Προεδρικό Διάταγμα 728/21.09.1995 του ΥΠΕΧΩΔΕ, ως «υψηλής πολιτιστικής αξίας».

Με την είσοδό σας στο χωριό Καψαλιανά θα διαπιστώσετε ότι ο οικισμός αποτελεί το μεγαλύτερο μέρος του ίδιου του χωριού. Πρόκειται για ένα σύνολο πέτρινων κτισμάτων, ισογείων και διώροφων, χαρακτηριστικών της κρητικής λαϊκής αρχιτεκτονικής, με στοιχεία της ύστερης Ενετοκρατίας.

Τα κτίσματα του οικισμού όλα πέτρινα με αυλές, καμάρες, πέτρινες σκεπές, φούρνους και τζάκια, τα οποία αποκτήθηκαν κατά τη διάρκεια των τελευταίων 30 χρόνων, **ανακαινίστηκαν με ιδιαίτερη φροντίδα και μετατράπηκαν σε άνετους χώρους διαμονής** και σε φιλόξενους κοινόχρηστους χώρους.

Οι 17 χώροι διαμονής του οικισμού, ιδιαίτερης μορφής ο κάθε ένας από αυτούς, διατηρούν ενιαίο ύφος και αισθητικής, ενώ παράλληλα διαθέτουν όλες τις σύγχρονες ανέσεις (δωρεάν πρόσβαση στο διαδίκτυο, δορυφορική τηλεόραση, mini bar, κλιματισμό και θέρμανση). Οι περισσότεροι χώροι διαμονής διαθέτουν τζάκι και βεράντα. Το ξενοδοχείο διαθέτει πισίνα, εξασφαλίζοντας στους φιλοξενούμενους στιγμές χαλάρωσης και αναζωογόνησης.

Το ιδιωτικό ελαιοτριβείο σε άμεση επαφή με το μοναστηριακό ελαιόμυλο, έχει μετατραπεί σε καθιστικό με τζάκι, άνετες πολυθρόνες και καναπέδες, τηλεόραση, βιβλία και περιοδικά.

Σε άμεση επαφή με το χώρο βρίσκεται και η ιδιαίτερα γραφική εκκλησία του οικισμού, αφιερωμένη στον Αρχάγγελο Μιχαήλ, που χρονολογείται την ίδια εποχή με το μοναστηριακό ελαιόμυλο, δηλαδή 250 περίπου ετών. Η εκκλησία ανήκει διοικητικά στη Μονή Αρκαδίου και αποτελεί την ιδανική επιλογή για την τέλεση των μυστηρίων (γάμων, βαπτίσεων, κ.λπ).

Στο κέντρο του οικισμού, σε ένα μεγάλο πέτρινο κτίριο, βρίσκονται η υποδοχή, το εστιατόριο, το σαλόνι του εστιατορίου και το καθιστικό της υποδοχής. Στο εστιατόριο μπορείτε να απολαύσετε δημιουργίες της παραδοσιακής κρητικής κουζίνας, αλλά και γευστικά εδέσματα της ευρύτερης μεσογειακής διατροφής. Η καταπράσινη πέργκολα κατά τους θερινούς μήνες, καθώς και ο καλαίσθητος χώρος μπροστά στο αναμμένο τζάκι κατά τη διάρκεια του χειμώνα, προσφέρονται για ένα ποτό, ένα γλυκό του κουταλιού ή μια ρακί. Ο πλακόστρωτος υπαίθριος χώρος, όπως και ο χώρος της πισίνας προσφέρονται για κοινωνικές εκδηλώσεις, καθώς και για επαγγελματικές διοργανώσεις απαιτήσεων, καθώς εξυπηρετούν έως και 300 άτομα.

Ηράκλειο Αγιόκλημα

Το Αγιόκλημα, σπίτι διώροφο, πέτρινο με τις αυλές, τις βεράντες και τους κήπους του, ανοικτό στα τρία σημεία του ορίζοντα, σας περιμένει. Ο ξενώνας Αγιόκλημα είναι αναστηλωμένο σπίτι του χωριού, αρχές 20ου αιώνα, στην άκρη του οικισμού, κοιτάζοντας πέρα από την όμορφη κοιλάδα προς Πενδαμόδι, Κρουσώνα και στο Βορρά προς το Ηράκλειο και το κρητικό πέλαγος.

Στην κορυφή του λόφου, σε υψόμετρο 340 μ. το χωριό κοιτάζει βόρεια προς το κρητικό πέλαγος, δυτικά και νότια προς τον όγκο και τα χωριά του Ψηλορείτη. Απέχει από το Ηράκλειο 16 χιλ., από το Πανεπιστήμιο Κρήτης, το Ι.Τ.Ε και τον ΕΝΙΣΑ 6 χιλ., και είναι το σταυροδρόμι της επαρχίας Μαλεβιζίου. Με αφετηρία το Πετροκέφαλο, ο δρόμος οδηγεί στο ιστορικό χωριό Άγιος Μύρωνας - η αρχαία Ραύκος - σε 6-7 χιλ. οι Κάτω και Απάνω Ασίτες, το ιστορικό μοναστήρι του Γοργολαΐνη και εδώ συναντάτε το ευρωπαϊκό μονοπάτι Ε4 προς το ορειβατικό καταφύγιο του Πρίνου.

Τρία χιλ. μετά τις Ασίτες θα βρεθείτε στον Πρινιά κι τις ανασκαφές της αρχαίας Ριζηνίας έχοντας στα πόδια σας τον κάμπο της Μεσσαράς ως πέρα την Φαιστό και την Γόρτυνα. Και όλα αυτά μέσα στο γαλήνιο τοπίο της επαρχίας Μαλεβιζίου - η Τοσκάνη της Κρήτης, κατά τους Βενετούς - με τους αμπελώνες και τους ελαιώνες της,

Τα ιστορικά μοναστήρια, τα μικρά ξωκλήσια και, βεβαίως, τους φιλόξενους κατοίκους της. Το σπίτι έχει υπέροχο κήπο με αυθεντικό πέτρινο φούρνο και χώρο ψησταριάς, όπου οι επισκέπτες μας μπορούν να θαυμάσουν τη θέα και να ψήσουν. Όλες οι κατοικίες έχουν δική τους αυλή και βεράντα με μοναδική θέα στον Ψηλορείτη και τα χωριά του.

Ηράκλειο Κουτουλουφάρι

Το Κουτουλουφάρι με 600 κατοίκους περίπου, βρίσκεται 29 χιλιόμετρα ανατολικά από το Ηράκλειο και είναι χτισμένο στην πλαγιά του βουνού Πυργιά σε υψόμετρο 100 μέτρων. Το Κουτουλουφάρι απέχει λιγότερο από 1000 μέτρα από την παραλιακή Χερσόνησο.

Στο Κουτουλουφάρι θα δείτε παλιά πετρόχτιστα σπίτια με καμάρες, τοξωτά υπέρθυρα και εσωτερικές αυλές που τις σκεπάζει η κρεβατίνα και προσφέρει σκιά και σταφύλια το καλοκαίρι. Θα περπατήσετε στα πλακόστρωτα καλντερίμια ή θα κατηφορίσετε το δρόμο που περνάει μέσα από τους λόφους με τις ελιές πριν τη Χερσόνησο. Ακόμα και Κρητικούς ντυμένους με παραδοσιακές στολές θα δείτε στις Κρητικές βραδιές που διοργανώνουν κάθε Δευτέρα βράδυ στο διπλανό χωριό Άνω Χερσόνησος.

Στο Κουτουλουφάρι θα βρείτε όμορφα μικρά ξενοδοχεία, ενοικιαζόμενα διαμερίσματα και στούντιο. Κάποια από αυτά είναι αναπαλαιωμένα παλιά κτίρια, ενώ τα καινούρια ξενοδοχεία είναι στις περισσότερες περιπτώσεις καλαίσθητα και εναρμονισμένα με την αισθητική του τόπου.

Σπιναλόγκα

Η Σπιναλόγκα είναι μικρό νησί κοντά στην Ελούντα στην Ανατολική Κρήτη. Η Σπιναλόγκα έχει γίνει γνωστή σαν το νησί των λεπρών, αφού εδώ απομονώνονταν οι λεπροί από την Κρήτη και την υπόλοιπη Ελλάδα μέχρι το 1957. Σήμερα τη Σπιναλόγκα επισκέπτονται κάθε καλοκαίρι χιλιάδες τουρίστες με καραβάκια από τον Άγιο Νικόλαο, την Ελούντα και την Πλάκα για να ξεναγηθούν στα ερειπωμένα της κτίρια, που με κόπο προσπαθεί η αρχαιολογική υπηρεσία να συντηρήσει.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του 2009, τους καλοκαιρινούς μήνες η Σπιναλόγκα δέχεται 1200 - 1500 επισκέπτες καθημερινά και είναι ο πιο επισκέψιμος αρχαιολογικός χώρος στην Κρήτη μετά την Κνωσό. Η καίρια θέση της βραχονησίδας Σπιναλόγκα για τον έλεγχο και την προστασία του λιμανιού της Ελούντας δεν θα μπορούσε παρά να σημαδέψει τη Σπιναλόγκα με μία πολυτάραχη ιστορία γεμάτη σκληρές μάχες και πολύ ανθρώπινο πόνο.

Το όνομα Σπιναλόγκα προέκυψε γύρω στο 13ο αιώνα με νομούς τους Ενετούς κατακτητές, οι οποίοι αφού δεν είχαν εξοικείωση με την ελληνική γλώσσα παρέφθειραν (παράφρασαν) το τοπωνύμιο «στην Ολούντα» σε Σπιναλόντε αρχικά (13ος αιώνας) και αργότερα σε Σπιναλόγκα.

Μνημειακή Ελιά Βουβών

Το Μουσείο Ελιάς Βουβών έχει το μεγάλο προνόμιο να βρίσκεται δίπλα στο Μνημειακό δένδρο της Ελιάς των Βουβών, το αρχαιότερο δένδρο ελιάς στον κόσμο, το οποίο επισκέπτονται σήμερα 20.000 περίπου άτομα ετησίως, από όλο τον πλανήτη, με προοπτική ραγδαίας αύξησης των επισκεπτών. Είναι κηρυγμένο με την 603/17-2-1997 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Κρήτης «σαν διατηρητέο μνημείο της φύσης, λόγω του ιδιαίτερου αισθητικού, οικολογικού και ιστορικού ενδιαφέροντός του». Στην περιοχή του Δήμου μας, εκτός από την Μνημειακή Ελιά Βουβών, βρίσκονται ακόμη τουλάχιστον άλλα δέκα (10) μνημειακά ελαιόδενδρα, δηλαδή όσα όλα μαζί στην υπόλοιπη Κρήτη, τα οποία μαρτυρούν τη μεγάλη σχέση των κατοίκων της περιοχής με την ελιά, από τα βάθη της μακρινής αρχαιότητας. Για όλους τους παραπάνω λόγους, το Δημοτικό μας Συμβούλιο, έχοντας πλήρη επίγνωση της ευθύνης την οποία έχει, λόγω της σπουδαίας αυτής κληρονομιάς, αποφάσισε να επεκτείνει το παρόν μουσείο και να το αναβαθμίσει, με την μελλοντική μετατροπή του σε Μουσείο Ελιάς και Μεσογειακό Κέντρο Μελέτης Μνημειακών Ελαιοδέντρων. Ήδη ο Δήμος μας προχώρησε στην αγορά έκτασης 600 τ.μ. περίπου, πλησίον του μουσείου στον οικισμό Πάνω Βούβες.

ΚΥΚΛΑΔΕΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ ΟΙΑ

Το σημερινό της όνομα η Οία το πήρε μόλις τη δεκαετία του '30 από τους Βενετούς κατακτητές, αφού νωρίτερα η ονομασία του οικισμού ήταν Πάνω Μεριά ή Κάστρο Αγίου Νικολάου. Τότε σ' ολόκληρη τη Σαντορίνη έχτιζαν τα λεγόμενα καστέλια - πέτρινους περίβολους με μικρά ανοίγματα-παρατηρητήρια στο ψηλότερο σημείο του τείχους, μέσα στο οποίο κλεινόταν το μεγαλύτερο μέρος του οικισμού για να προστατευτεί από τις επιδρομές των πειρατών. Για ν' αποφύγουν οι κάτοικοι τις εφνιδιαστικές αποβάσεις έχτιζαν πύργους-παρατηρητήρια - Βίγλες ή Γουλάδες, από το τούρκικο Κουλές που σημαίνει πύργος - στα ψηλότερα σημεία του οχυρού απ' όπου οι βιγλάτορες (σκοποί) μπορούσαν να βλέπουν το πέλαγος και να ειδοποιούν σε περίπτωση κινδύνου με πυροβολισμούς τη μέρα ή με φωτιές κατά τη διάρκεια της νύχτας. το Μεγαλοχώρι αποτελείται από 150 και πλέον μόνιμους κατοίκους, συμβάλλοντας με τα ήθη και τα έθιμά τους στο τοπικό χρώμα και τη γοητεία του νησιού. Τρία από τα μεγαλύτερα οινοποιεία της Σαντορίνης βρίσκονται εδώ, καθώς και 2-3 από τις πιο παραδοσιακές ταβέρνες με εξαιρετικό φαγητό

Ο Πύργος αποτελεί μεσαιωνικό στολίδι και δεσπόζει πάνω σε ένα λόφο που εποπτεύει τη Σαντορίνη από τη μια άκρη ως την άλλη, από το Ακρωτήριο ως την Οία. Είναι ένα καστέλι που διατηρεί ακόμα τα χαρακτηριστικά της Βενετικής αυτοκρατορίας, σπαρμένο με εκκλησιές και χαλάσματα, αποπνέοντας μια έντονη αίσθηση δύναμης και ευημερίας. Τρεις μεγάλοι γαλάζιοι τρούλοι κοσμούν το χωριό, όπου αρχοντικά και χωριατόσπιτα βρίσκονται σε αρμονική συνύπαρξη.

Στην Οία βρίσκεται το έργο όραμα της Νάντιας και του Μάνου Ψύχα μια ιδέα που ξεκίνησε για να στεγάσει την οικογενειακή κατοικία διακοπών. **Αναστήλωσαν** τα τέσσερα πρώτα οιακίσματα της καλντέρας ώστε να χρησιμοποιήσουν για παραθερισμό και φιλοξενία φίλων. Στη συνέχεια μια ολοκληρωμένη γειτονία προσαρτήθηκε στην αρχική ιδιοκτησία και συνολικά 18 σπίτια, εκ των οποίων πολλά ήταν προϋπάρχοντα ερείπια, αποτέλεσαν το σημερινό Περίβολο. Οι νεότερες κατασκευές έγιναν με προσήλωση στην παράδοση.

Φηροστεφάνι

Στο Φηροστεφάνι ο οικισμός Sun Rocks αποτελούμενο από 26 σπίτια, είναι μια κατάλευκη πινελιά πάνω στον βράχο. Η οικογένεια Σιγάλα με προσωπική εργασία κατάφερε κάτω από δύσκολες συνθήκες να περάτωση αυτό το ομολογουμένως αξιόλογο έργο. Ένας αρχιτέκτονας εκπόνησε τη μελέτη η οποία περιελάμβανε **αναστήλωση υπαρχόντων υποσκαφών και κατασκευή**

πονομοιοτήτων νέων. Η ζωντάνια και η ζεστασιά βέβαια της ανθρώπινης παρουσίας συνεχίζουν και σήμερα να υφίστανται, προσφέροντας στους επισκέπτες φιλοξενία υψηλών προδιαγραφών

Ημεροβίγλι

Ο αρχιτέκτονας Νίκος Τσεμπελής είναι ο εμπνευστής και μελετητής του οικισμού Astra στο μαγευτικό Ημεροβόγλι. Σε απόσταση από τον Σκάρο, το συγκρότημα των 18 διαμερισμάτων, που το καθένα έχει μοναδική και ανεμπόδιστη θεά προς την καλντέρα, λειτουργεί από το 1990. Η μεν άνεση υπηρετείται στους μεγάλους χώρους και τα ευρύχωρα δωμάτια.

Σέριφος Βάγια

Στο COCO-MAT Eco Residences Serifos ένα παραδοσιακό συγκρότημα 14 κατοικιών στην περιοχή Βάγια. Το συγκρότημα χτίστηκε στις αρχές του 20^{ου} αιώνα ως κατοικία μεταλλωρύχων. Οι εργασίες ανακαίνισης πραγματοποιήθηκαν με απόλυτο σεβασμό στο κυκλαδικό τοπίο και με βάση τους κανόνες της βιοκλιματικής αρχιτεκτονικής, μετατρέποντας το διατηρητέο κτίριο σε επίγειο θερινό παράδεισο.

Κύθνος Δρυοπίδα

Η Δρυοπίδα, με παραδοσιακά κεραμοσκεπή σπίτια εξαιρετης αρχιτεκτονικής, παλαιές εκκλησίες, όμορφες μικρές πλατείες, γραφικά σοκάκια και καμάρες που γοητεύουν τον επισκέπτη, οφείλει την ονομασία της στους Δρύοπες, τους πρώτους σύμφωνα με την παράδοση κατοίκους του νησιού. Το Χωριό ή Σύλλακκα, κατά τους ντόπιους, χτισμένο ανάμεσα σε λόφους και αθέατο από τη θάλασσα, έχει μακρά παράδοση στην κεραμική τέχνη. Η Δρυοπίδα απέχει 7 χμ από τη Χώρα. τη Δρυοπίδα μπορείτε να δείτε το Βυζαντινό Μουσείο με ευαγγέλια, εικόνες και σταυρούς 18ου και 19ου αι., χάλκινα και επίχρυσα εκκλησιαστικά σκεύη, ξυλόγλυπτα, επιτάφιο 18ου αι. με απεικονίσεις της ζωής του Χριστού και ξυλόγλυπτο επίχρυσο τέμπλο, το Λαογραφικό Μουσείο με παραδοσιακές φορεσιές, οικιακά σκεύη, παλαιά έπιπλα, κεντήματα, υφαντά και άλλα.

Χώρα, διατηρητέος οικισμός με το χαρακτηριστικό χρώμα και αρχιτεκτονική των Κυκλάδων.

Πρότυπο μεσαιωνικού οχυρωμένου οικισμού, χτισμένη αμφιθεατρικά πάνω στο βραχώδες ύψωμα του όρμου του Λιβαδιού, με σκοπό την προστασία της από τις επιδρομές των πειρατών.

Από το μεσαιωνικό οικισμό σώζονται στις μέρες μας δύο Λότζιες (είσοδοι), στη μία από τις οποίες υπάρχει οικόσημο από την εποχή της Ενετοκρατίας. Στην κορυφή του λόφου σώζονται ερείπια του ενετικού κάστρου, που χτίστηκε το 1434 από την οικογένεια των Μικιέλι, ενώ στο ψηλότερο σημείο του βράχου βρίσκεται η εκκλησία του Άγιου Κωνσταντίνου.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΚΤΙΡΙΩΝ ΓΙΑ ΑΝΑΠΑΛΛΑΙΩΣΗ

Ελασσόνα, Τρίκαλα

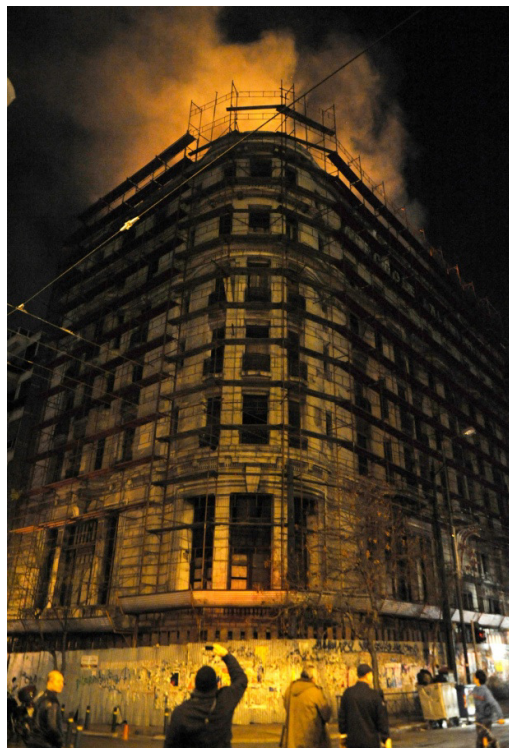

Στα Τρίκαλα και την Ελασσόνα ιδρύθηκαν τα πρώτα σχολεία στην περιοχή της Θεσσαλίας, ήδη από τον 16ο αιώνα, τα οποία περιλαμβάνονται στα πρακτικά του συνεδρίου για τον τοπικό πολιτισμό και την εκπαίδευση, που εκδόθηκαν πρόσφατα από τη διεύθυνση πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης Τρικάλων. Τα κτίρια αυτά θα μπορούσαν να μετατραπούν σε μουσεία λαογραφικής τέχνης, σε βιβλιοθήκες ή ακόμα και ξενώνες

που θα προσελκούσαν περισσότερους επισκέπτες.

Κατεστραμμένο Ξενοδοχείο «ΑΚΡΟΠΟΛ»

Το 1990 σε διεθνή συνάντηση αρχιτεκτόνων (Βιέννη) και έπειτα από πρόταση του καθηγητή του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου Νικόλαου Θ. Χολέβα χαρακτηρίστηκε «εξαιρετο δείγμα αρχιτεκτονικής του διεθνούς Art Nouveau». Πρόκειται για το «Ακροπόλ Παλάς», το ξενοδοχείο «στολίδι» της Πατησίων και Αβέρωφ, το οποίο εγκαταλελειμμένο από το υπουργείο Πολιτισμού έχει παραδοθεί δύο φορές στις φλόγες. Δείγμα της σπάνιας ευαισθησίας του αρχιτέκτονα που το σχεδίασε, του Σωτήριου Μαγιάση (1894-1966), οικοδομήθηκε τη διετία 1926-1928, σφράγισε την εποχή του και συνδέθηκε με την έντονη κοσμική ζωή των Αθηνών του Μεσοπολέμου.

Το 1991 το παραδοσιακό κτίριο κρίθηκε διατηρητέο. Αφού άλλαξε χέρια, τελικά αγοράστηκε από το υπουργείο Πολιτισμού για να παραδοθεί στις φλόγες. Την πρώτη φορά το 2009 και τον Γενάρη του 2012 για δεύτερη φορά. Ένας ανεκτίμητος αθηναϊκός θησαυρός κινδυνεύει να χαθεί.

Οικία Κωστή Παλαμά

Στην οδό Περιάνδρου 5 στην Πλάκα, κοντά στους στύλους του Ολυμπίου Διός βρίσκεται το διώροφο κτίριο όπου έζησε τα τελευταία χρόνια της ζωής του ο Κωστής Παλαμάς. Το σπίτι χτίστηκε μεταξύ του 1920 και του 1935 και ο Κωστής Παλαμάς εγκαταστάθηκε σε αυτό το 1935 μετά την έξωσή του από το σπίτι στην οδό Ασκληπιού 3, όπου έμεινε για περισσότερα από 40 χρόνια.

Μια ταπεινή πινακίδα στην είσοδο του κτιρίου αναφέρει ότι σε αυτό έζησε και πέθανε ο ποιητής τον Φεβρουάριο του 1943. Ωστόσο, βρίσκεται σε τραγική κατάσταση με την εσωτερική του αυλή να είναι γεμάτη σκουπίδια, τη στέγη ετοιμόρροπη και τα παράθυρα σπασμένα. Μέχρι πριν από λίγα χρόνια ο χώρος ήταν γεμάτος με πεταμένες σύριγγες και ακαθαρσίες. Τουλάχιστον σήμερα έχει σφραγιστεί, έστω και πρόχειρα με μια σανίδα. Παρά τη δέσμευση της πολιτείας για τη διατήρηση του κτίσματος, δεν έχει γίνει καμία ουσιαστική παρέμβαση. Αντί λοιπόν η τελευταία κατοικία του εθνικού μας ποιητή να γίνει μουσείο και ο χώρος να είναι επισκέψιμος για το κοινό, παραμένει ανεκμετάλλετος.

Γέφυρα Αργοστολίου: η τελική πτώση

Η μεγαλύτερη τεθλασμένη υπερθαλάσσια λίθινη γέφυρα στην Ευρώπη, ένα από τα θαύματα μηχανικής του 19ου αι. υλοποιήθηκε από τον μηχανικό και κυβερνήτη της αγγλοκρατούμενης Κεφαλλονιάς de Bosset. Το 1812 τα έργα είχαν τελειώσει. Παραδόθηκε μια ξυλολίθινη γέφυρα ασφαλείας. Στο μέσο της κατασκευάστηκε ένας αναμνηστικός τετράπλευρος οβελίσκος, η Κολώνα, με επιγραφή τετράγλωσση. Φρύδια και τειχάκια κατασκευάστηκαν το 1822, το 1838 διαπλατύνθηκε και την δεκαετία του '40 έγινε όλη λίθινη.

Μικρές ζημιές έπαθε στον μεγάλο σεισμό του Γενάρη του 1867. Με αυτόν του Αυγούστου του 1953 η γέφυρα υπέστη μεγάλη ζημιά. Είχε ήδη «πληγωθεί» ο άξονάς της από τους βομβαρδισμούς του Β' Π.Π. και πιο πριν δεχόταν στα θεμέλια της δυναμίες από τους ψαράδες της λιμνοθάλασσας. Τον Μάιο του 1961 άρχισαν οι πρώτες μετασεισμικές εργασίες με το τσιμέντο να έχει κυρίαρχο ρόλο. Ακολούθησε σειρά προβλημάτων συνέχισης έργων και τη δεκαετία του '70 αναστηλώθηκε από το ΥΠ.ΠΟ σε δωρεάν σχέδια και επίβλεψη του μηχανικού Τάκη Παυλάτου.

Στις 2.2.1970 η Γέφυρα χαρακτηρίστηκε ιστορικό διατηρητέο μνημείο. Στις 12.12.2001 ύστερα από γνωμοδότηση του ΚΑΣ, υπεγράφη η πεζοδρόμησή της και στις 19.7.2005 έκλεισε οριστικά. Με το πέρασμα των χρόνων η γέφυρα υπέστη φυσικές φθορές καθώς επάνω από τον άξονά της διέρχονταν αυτοκίνητα κάθε βάρους. Το 1995 ο Δήμος Αργοστολίου ανακίνησε το θέμα της αναστήλωσής της, το οποίο συνεχίστηκε μέχρι τα τελευταία χρόνια. Ο Δήμος δεχόταν πεισματική αντίσταση από αντιπολιτευόμενες δυνάμεις.

Από την πλευρά του Δήμου οι δήμαρχοι κ.κ. Καλαφάτης, Φόρτες, Τσιλιμιδός. Χάθηκε πολύτιμος χρόνος λόγω πολιτικών επεμβάσεων του τύπου «θεραπείας», υποσχόμενες την απόδοση της γέφυρας στα οχήματα. Φυσικά η απόφαση για πεζοδρόμηση ήταν αδύνατο να αλλάξει. Έγινε ρήγμα και οδήγησε μεγάλο τμήμα της γέφυρας σε ολοκληρωτική πτώση και τους Αργοστολιώτες στη

θλίψη

Καταρρέει, εγκαταλελειμμένο το σπίτι του ήρωα Σπύρου Σπυρομήλιου!

Το σπίτι του αξιωματικού της ελληνικής χωροφυλακής, που διακρίθηκε στον Μακεδονικό Αγώνα και στους Βαλκανικούς Πολέμους, **Σπύρου Σπυρομήλιου** (1864-1930), ο οποίος κατάγονταν από τη Χειμάρρα, καταρρέει, εγκαταλελειμμένο. Θα μπορούσε, σε συνεργασία με τις αλβανικές αρχές, να αναστηλώσει την ιστορική οικία.

ΣΕΡΙΦΟΣ ΜΕΓΑΛΟ ΛΙΒΑΔΙ

Ο οικισμός ιδρύθηκε το 1880, βρίσκεται στην νοτιοδυτική πλευρά της Σερίφου στον ομώνυμο όρμο και γνώρισε μεγάλη οικονομική άνθιση την περίοδο της εκμετάλλευσης των μεταλλείων μέχρι το 1963, οπότε και έκλεισαν τα μεταλλεία.

Την εποχή της ακμής του οικισμού βρίσκονταν εδώ το Χημείο, τα σχολεία, αστυνομικός σταθμός, παντοπωλεία, αρτοποιεία, ραφεία, υποδηματοποιεία και σπίτια, από τα οποία κάποια υπάρχουν ακόμα αλλά είναι ερειπωμένα. Στην άκρη της ακτής υπάρχει ακόμα το νεοκλασικό κτίσμα (της σχολής Τσίλερ) με τους μεγάλους φοίνικες, όπου στεγαζόταν το διοικητήριο της εταιρείας των μεταλλείων «Σέριφος - Σπηλιαλέζα»

ΚΙΜΩΛΟΣ , ΧΩΡΑ

Τα τελευταία χρόνια όμως, τα σπίτια του εγκαταλείπονται γιατί έχουν ανάγκη συντήρησης και αναστήλωσης. Το Καινούριο Χωριό χτίστηκε το 17ο αι. στην εξωτερική μεριά του κάστρου και επεκτείνεται γύρω από το παλιό. Έχει κτίσματα τετράγωνα και λιτά σε αντίθεση με τα κτίσματα του Παλιού Χωριού που τα χαρακτηρίζουν οι θόλοι και οι καμάρες.

Στα Βόρεια της Χώρας, στην περιοχή του Παλαιόκαστρου σώζονται ερείπια σπιτιών και ενός κυκλικού πύργου καθώς και τμήμα του εξωτερικού τείχους, που οι ντόπιοι ονομάζουν Πορτάρα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- <http://www.gokefalonias.com>
- <http://el.wikipedia.org>
- <http://www.kefalonias-ithaca.com>
- <http://www.tovima.gr>
- <http://ellas2.wordpress.com>
- <http://www.evia-guide.gr>
- <http://www.panoramio.com>
- <http://www.thermaesyllaspa-hotel.com>
- <http://www.hotel-familia.com>
- www.visitgreece.gr
- www.toarxontiko.gr

